

TORNI

Lähti kuningas joukkoineen ratsastamaan.
Alkoi tömistä harju ja rinne.
Hänen joukkonsa osoitti uljuuttaan,
Ja hän valtasi voimalla uuden maan
Ja pystytti linnansa sinne.

Linna upea nous, monitorninen,
Kohos ylväänä taivasta kohti.
Oli kaunis ja suuri ja valkoinen,
Oli kullalla silattu kupolit sen
Ja se loisti ja säihkyi ja hohti.

Mutta torneista yks oli kummallinen:
Siihen ei ollut pääsyä mistään.
Ei ovea, porttia sisälle sen,
Ei rakoa mennä es hiirien,
Vaikka etsittiin etsimistään.

Tämä myöhemmin vasta kai keksittiin,
Oli aluksi muutakin huolta.
Muita osia linnasta koristettiin,
Muita saleja, torneja kalustettiin,
Eikä huomattu tornia tuota.

Mutta kerran taas kuningas taistelemaan
Lähti joukkoineen vieraille maille.
Ja hän voiton ja saaliin toi tullessaan.
Linna valaistiin voittajaa juhlistamaan.
Silloin huomattiin, yksi jäi vaille,

Vaille valoa juhlaa ja kauneutta
Jäi yksi vain ainoa torni,
Johon kukaan ei löytänyt portaita.
Ja se synkkänä osoitti taivasta
Kuin musta ja syyttävä sormi.

Silloin sanottiin: ”Sattunut varmaankin
Jokin virhe on rakentajilleen.
Torni voitaisiin rikkoa tietenkkin,
Mutta ulkoa päin näin on paremmin”.
Ja niin torni sai jäädä silleen.

Sitten kerran taas kuningas matkoiltaan
Palas tappion näännyttämänä.
Oli väsyttä häntä jo odottamaan.
Oli pimeät ikkunat linnassaan.
Oli yksin hän hetkenä tänä.

Ja hän haavoittuneena ja murheessa
Oli väsynyt käymiinsä sotiin.
Silloin huomasi: oudossa tornissa
Paloi valo, niin lämmin ja auvoisa
Kuin oottaen, kutsuen kotiin.

Silloin sanottiin: ”Harhoja varmaankin
Näit, kuningas, uupuneen tavoin.
Ehkä aurinko viimeisin kultaisin
Sätein tornin sai ikkunat liekkiin”.
Vaan on kysymys tää yhä avoin.

Tuosta tornista, tummasta konsanaan
Moni kiertelee linnassa huhu.
Silti vaieten odottaa vuoroaan
Torni kummallinen, mutta aikanaan
Se puhuu, kun muut eivät puhu.

9.3.2015